

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 16 juni 2000

på begäran av Europeiska unionens råd i enlighet med artikel 123.5 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen avseende förslag till tre rådsförordningar om ändring av förordning (EG) nr 974/98 om införandet av euron, om ändring av förordning (EG) nr 1103/97 om vissa bestämmelser om införandet av euron och om ändring av förordning (EG) nr 2866/98 om omräkningskurserna mellan euron och valutorna i de medlemsstater som antar euron

(CON/00/12)

(2000/C 177/06)

- Den 7 juni 2000 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om ett ECB-yttrande avseende förslag från Europeiska gemenskapernas kommission (KOM(2000) 346 slutlig av den 30 maj 2000) till tre rådsförordningar om ändring av förordning (EG) nr 974/98 om införandet av euron (nedan kallad förordning I), om ändring av förordning (EG) nr 1103/97 om vissa bestämmelser om införandet av euron (nedan kallad förordning II) och om ändring av förordning (EG) nr 2866/98 om omräkningskurserna mellan euron och valutorna i de medlemsstater som antar euron (nedan kallad förordning III).
- ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundar sig på artikel 123.5 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat fördraget). I enlighet med första meningen i artikel 17.5 i ECB:s arbetsordning har detta yttrande antagits av ECB-rådet.
- ECB noterar att de tre utkasten till rådsförordningar kommer att antas av Europeiska unionens råd förutsatt att Grekland uppfyller de nödvändiga villkoren för antagandet av den gemensamma valutan och att Greklands undantag upphävs med verkan från den 1 januari 2001. För att underlätta detta beslut offentliggjorde ECB en konvergensrapport i maj 2000 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget.
- Eftersom de tre utkasten till rådsförordningar är av kompletterande art ser ECB positivt på att samtliga träder i kraft samtidigt, nämligen den 1 januari 2001.
- ECB ser positivt på förslagen till förordning I och förordning II vars avsikt är att säkerställa att de två rådsförordningar som utgör en del av eurons rättsliga ramverk och om vilka samråd skett med ECB:s föregångare, Europeiska monetära institutet ⁽¹⁾ – rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införandet av euron ⁽²⁾ och rådets förordning (EG) nr 1103/97 om vissa bestämmelser om införandet av euron ⁽³⁾ – är till fullo tillämpliga på Grekland.
- Som resultat av ändringen av artikel 2 i förordning (EG) nr 974/98 måste hänvisningen i fjärde strecksatsen i artikel 1 i förordning (EG) nr 974/98 ändras och orden "andra meningen" ersättas med orden "tredje meningen". Alternativt skulle detta kunna lösas om ett semikolon placeras mellan den första och den andra föreslagna meningen i artikel 1 i förordning I.
- Artikel 9 i förordning (EG) nr 974/98 föreskriver att sedlar och mynt i nationella valutaenheter skall behålla den ställning som lagligt betalningsmedel inom sina territoriella gränser som de hade dagen innan förordning (EG) nr 974/98 trädde i kraft. För att det skall stämma med situationen i de medlemsstater som antog euron den 1 januari 1999, kan det ur rättslig synvinkel vara att föredra att det uttryckligen klargörs att i Greklands fall skall sedlar och mynt i nationell valuta behålla den ställning som lagligt betalningsmedel inom landets territoriella gränser som de har dagen innan Grekland antar euron, dvs. den 31 december 2000. Detta torde rättfärdiga en ändring av ovan nämnda artikel 9.

⁽¹⁾ EGT C 205, 5.7.1997, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 162, 19.6.1997, s. 1.

8. ECB ser positivt på förslaget till förordning III, vars avsikt är att oåterkalleligen fastställa omräkningskursen mellan euron och den grekiska drakman till centralkursen för den grekiska drakman i växelkursmekanismen (ERM II), dvs. 1 euro = 340,750 grekiska drakmer. ECB har inga invändningar mot att förordningen antas flera månader innan Grekland faktiskt antar euron. Såsom del av en förordning, vilken är generellt tillämplig och till alla delar bindande, är det säkerställt att omräkningskursen för den grekiska drakman, i likhet med omräkningskurserna för de övriga deltagande medlemsstaternas valutor, är dirket tillämplig på samtliga rättsliga instrument som avser Greklands valuta från och med den 1 januari 2001.

9. Detta yttrande skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 16 juni 2000.

ECB:s ordförande
Willem F. DUISENBERG
